

Cât de liberă-mi ești, cât de liber îți sunt

Bogdan Boitan

Cât de liberă-mi ești, cât de liber îți sunt!

Vrei să bem amândoi acel dulce venin,
Să zburăm peste mări spre Eden, la apus?
ÎMI MIROASE a Evă și a floare de crin,
Te iubesc ca și ieri, deși știi, ți-am mai spus.

O să-mi pun o cafea iar apoi încă trei,
Să m-adun într-un zaț, să citesc în destin,
NU M-AUZI când vorbesc cu luceferii mei,
Ce mi-au spus, sub aripi, tot mai strâns să te țin?

Am sub masă un zar și trei cărți de tarot,
Și-am să tai la noroc, o fărâmbă de rai,
NU MĂ VEZI de sub mâneca lungă cum scot,
Cele ce n-ai gândit c-ai să poți să le ai?

Vrei să-mi bei setea mea ce mocnește-n tăciuni?
Te aștept într-o joi sub mesteceni în rut,
NU MĂ GUȘTI să te-mbeți dintr-atâtea minuni,
Să înveți cum să mori într-un singur sărut?

Am aprins între noi foc hrănit cu mister,
Ca să pot străluci-n ochii tăi orișicând,
NU MĂ SIMȚI peste tot, în abis, în eter,
Cum mă mistui pe cer ca o pasăre-n vânt?

Cât de liberă-mi ești, cât de liber îți sunt!

@BFB